

بررسی رفتار هیدرولیکی گسل‌ها و مدل‌های رفتاری حاکم بر آن‌ها

علی عالی انوری^{۱*}

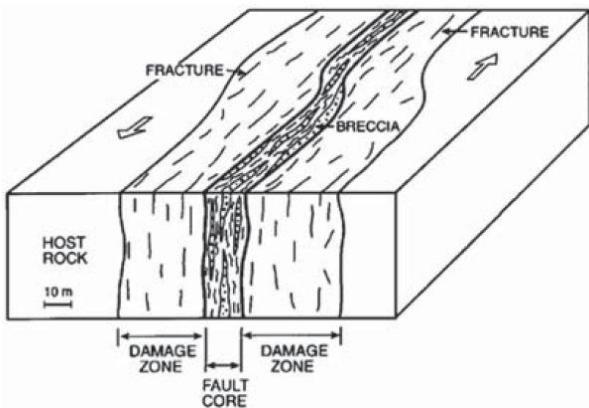
دریافت مقاله: ۹۷/۱۱/۰۹ پذیرش مقاله: ۹۸/۰۷/۰۲

چکیده

درزه‌ها، نوارها(Slip bands)، لایه‌های تغییر شکل یافته(Deformation band) و گسل‌ها ساختارهای فیزیکی در توده سنگ هستند، خصوصیات هیدرولیکی این ساختارها و همچنین توزیع مکانی آنها در توده سنگ نفوذپذیر ممکن است شرایط پیچیده‌ای را به لحاظ محاسبه جریان در این توده سنگ‌ها ایجاد کنند. توجه و درک این نکته که این ساختارها چگونه می‌توانند بر روی جریان سیال و مسیرهای عبور آن از توده سنگ تاثیر بگذارند در مطالعات اقتصادی و مدیریت به خصوص در مطالعه مخازن بسیار حائز اهمیت است. در این میان گسل‌ها ساختارهای پیچیده هیدرولیکی هستند که تعیین خصوصیات هیدرولیکی این مناطق یکی از مشکلات اجرایی به خصوص در مواردی نظری محل دفن باطله‌های هسته ای، مخازن نفتی پایداری سدها و توپل‌ها است. گسل‌ها در مناطق مختلف رفتارهای هیدرولیکی متفاوتی از خود نشان می‌دهند. در بسیاری از حالات این ساختارها به عنوان مجرای‌هایی برای عبور جریان عمل می‌کنند اما در موقعی نیز این گسل‌ها به عنوان موانعی در برابر جریان و یا ترکیبی از هردو مورد فوق عمل کنند. هر کدام از این رفتارها می‌توانند اخلالی در حرکت سیال در منطقه ایجاد کنند. بنابراین مدل‌سازی و تعیین چگونگی رفتار هیدرولیکی گسل‌ها بسیار حائز اهمیت است. در ایران علیرغم اهمیت بالای این موضوع تاکنون مجموعه مدونی برای مطالعه نقش گسل‌ها و رفتار هیدرولیکی آنها در محیط‌های مختلف صورت نگرفته است. در این تحقیق به مروری اجمالی بر روی مدل‌های مختلف توصیف کننده شرایط هیدرولیکی مناطق گسلی (مدل‌های کاین، اسمیت، تیلور و ..) پرداخته شده و به بیان نقاط ضعف و قوت هر کدام از این مدل‌ها پرداخته می‌شود.

کلید واژه‌ها: مدل، رفتار هیدرولیکی، گسل، نفوذپذیری،

کاین (Caine, 1996) و ویلیامز (Williamz, 1998). توزیع و جهت این اجزا ممکن است در بین مناطق گسلی از محلی به محل دیگر متغیر باشند. شکل ۱ اجزاء مختلف گسل را نشان می‌دهد.

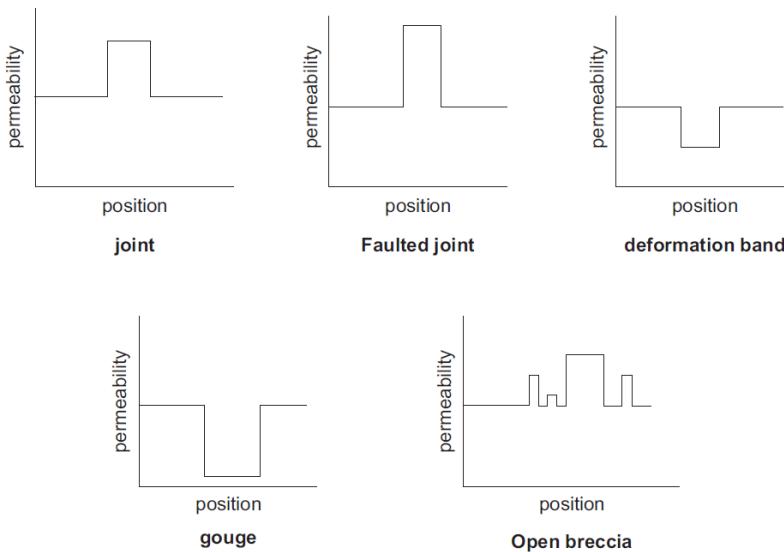
شکل ۱. اجزاء تشکیل دهنده یک منطقه گسل خورده خصوصیات هیدرولیکی هر کدام از این اجزا به عنوان تابعی از شرایط زمین‌شناسی، مکانیکی و شرایط هیدرولوژیکی از محلی به محل دیگر متغیر است. و این متغیر بودن بر خصوصیات هیدرولیکی منطقه گسل تاثیر خواهد گذاشت. تاثیر اجزا تشکیل دهنده بر چگونگی جریان در محیط گسل و اطراف آن وابسته به پارامترهایی نظیر رابطه هندسی اجزا و سایر اجزا ساختاری و همچنین جهت آنها نسبت به جریان است. شکل ۲ خصوصیات هیدرولیکی اجزاء مختلف تشکیل دهنده یک منطقه گسلی را نشان می‌دهد

۱. مقدمه

گسترش روزافرون فعالیت‌های عمرانی و نفتی درکشور، ایران را در زمرة کشورهای فعال در این زمینه در جهان قرار داده است. از این رو بررسی ساختارهای مختلف زمین شناسی و خصوصیات هیدرولیکی این ساختارها در مطالعات ساختگاهی بسیار حائز اهمیت است اما آنچه در این میان چندان مورد توجه قرار نگرفته است مطالعه چگونگی جریان در توده سنگ‌های ناهمگن در مقیاس‌های بزرگ است، بیشتر مطالعات محققین به بررسی این ساختارها در مقیاس آزمایشگاهی پرداختند در حالی که در چنین مقیاسی حداقل می‌توان به ساختارهای منفرد مانند یک درزه و یا لایه‌های تغییر شکل یافته پرداخت.

برای بررسی تاثیر این ساختارها بر جریان، شناسایی مشخصات هیدرولیکی این ساختارها در توده سنگ، ترکیب و توزیع هندسی آنها، خصوصیات هیدرولیکی آنها به منظور شناسایی خصوصیات موثر شکستگی‌ها و همچنین به کار گیری این خصوصیات در مدل سازی منطقه‌ای بسیار حائز اهمیت است.

بسیاری از مناطق گسلی که در رخنمون‌ها مشاهده شده است از ساختارهایی با ترکیب مجزا مانند درزه‌ها، درزه‌های برشی، صفحات تغییر شکل یافته، خرده سنگ‌شکیل شده اند. (سیگال (Cigal, 1983)، مارتل (Martel, 1988)، آنتولینی (Antonellini, 1995)، آیدین (Aydin, 1997)،

شکل ۲ پروفیل مقطعی از نفوذپذیری ساختارهای اصلی (کاین ۱۹۹۶)

این اساس هسته گسل شامل گوز و مناطق برشی بوده و فرض شده است که نفوذپذیری در این منطقه نسبتاً پایین است. و منطقه تخریب شده منطقه ای با فراوانی بالای درزه است که نفوذپذیری بالایی دارد. در مدل ارائه شده توسط کاین گسل هایی که ۱۰۰ درصد منطقه اطراف آن تخریب شده است به عنوان مجراهای عبور جریان، گسل هایی که ۱۰۰ درصد آنها را هسته گسل تشکیل می دهند به عنوان موانع در برابر جریان و مناطقی که هسته گسل بوسیله منطقه تخریب شده احاطه شده اند به عنوان "مجريا-مانع" در نظر گرفته می شوند. [a]

از جمله مواردی که در این مدل به آن چندان توجه نشده است، این است که در این مدل هسته گسل به عنوان منطقه ای با نفوذپذیری پایین در نظر گرفته شده است در حالی که بسیاری از گسل ها دارای هسته های برشی باتخلخل بالا هستند که نفوذپذیری بالایی نسبت به هسته های گسلی دیگر دارند.

از سوی دیگر گسل ها شامل درزه ها و درزه های برشی هستند که به واسطه کانی زایی خصوصیات هیدرولیکی آنها متفاوت شده است. در این مدل این گسل ها به عنوان مجرای عبور جریان در نظر گرفته شوند. در حالی که در عمل چنین نیست و کانی زایی ثانویه انجام شده در منطقه باعث کاهش نفوذپذیری منطقه گسل خورده می شوند.

بدیهی است که ارائه یک مدل مناسب که به کمک آن بتوان خصوصیات هیدرولیکی گسل ها را با در نظر گرفتن رفتار هیدرولیکی هر کدام از اجزاء آن به دست آورد پیچیده است. در مبحث گسل ها به طور قاطع نمی توان نفوذپذیری واقعی منطقه گسله و زون های اطراف آن را به دست آورد، چرا که نیاز به یک داشت دقیق از موقعیت هندسی و خصوصیات هیدرولیکی هر جزء از اجزا منطقه تشکیل دهنده گسل است. در حالت ایده آل مدل های ارائه شده برای محاسبه نفوذپذیری مناطق اطراف گسل می باشد با شرایط واقعی روی زمین همانند باشند و با توجه به بزرگی گسل، لیتوژئی، موقعیت و حرکت و زون های تغییر شکل یافته باشند شبیه سازی شده باشند.

از آنجا که تاکنون در ایران بر روی مدل های محاسبه نفوذپذیری در مناطق گسلی کار چندانی صورت نگرفته است و به لحاظ اهمیت این موضوع در تحقیق حاضر به ارائه مدل های مختلف جهت محاسبه نفوذپذیری در مناطق گسلی پرداخته و به بیان مزايا و معایب هر کدام از این روش ها پرداخته می شود.

۲. مدل های ارائه شده برای مناطق گسل خورده

۲-۱-۱- مدل کاین (Caine)

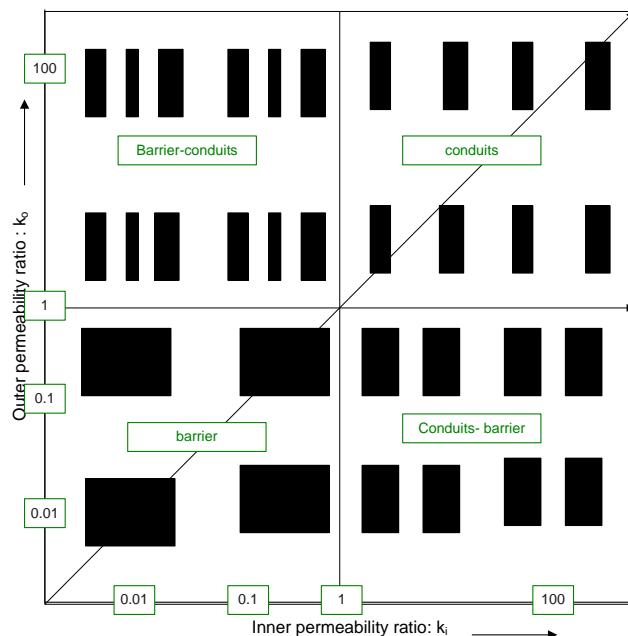
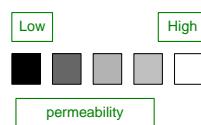
کاین در سال ۱۹۹۶ گسل ها را بر اساس نسبت درصد هسته گسل و منطقه تخریب شده توسط گسل طبقه بندی کرد. بر

در منطقه درون گسل و هم بیرون گسل کمتر از ۱ باشد گسل از نظر هیدرولیکی نقش موائع جریان آب را خواهد داشت. و در سایر موارد گسل ها هم نقش موائع و هم مجرای جریان را خواهد داشت.

در شکل ۳ طبقه بندی گسل ها بر اساس رفتار هیدرولیکی آنها با توجه به نفوذپذیری درونی و بیرونی آنها نشان داده شده است.

۲-۲- مدل اسمیت (Smith)

اسمیت و همکاران در سال ۱۹۹۵ برای توصیف رفتار هیدرولیکی گسلها مدلی را ارائه دادند که بر اساس آن رفتار هیدرولیکی گسل ها به عنوان تابعی از نفوذپذیری منطقه گسل خورده و سنگ میزبان در نظر گرفته شده است، در این مدل اگر نسبت نفوذپذیری هم در منطقه درون گسل و هم بیرون گسل بیشتر از ۱ باشد گسل از نظر هیدرولیکی نقش مجرای عبور آب را خواهد داشت. اگر نسبت نفوذپذیری هم

شکل ۳. طبقه بندی گسل ها بر اساس رفتار هیدرولیکی آنها با توجه به نفوذپذیری درونی و بیرونی آنها بر اساس مدل اسمیت و همکاران

برخوردار است. که در این حالت مدل ارائه شده توسط اسمیت کارایی چندانی نخواهد داشت.

۲-۳- مدل تیلور (Taylor)

تیلور در سال ۲۰۰۰ تعریف دیگری در ارتباط با گسل ها و نقش آنها در رفتار هیدرولیکی محیط ارائه کرد، در این تعریف با استفاده از مدل های هیدرولوژی، گسل ها شامل یک منطقه درونی و یک منطقه بیرونی هستند. برای ساده سازی فرض

باید توجه داشت اگرچه مدل ارائه شده تا حد زیادی می تواند رفتار هیدرولیکی گسل ها را تفسیر کند اما در مواردی ممکن است گسل و منطقه مورد مطالعه بسیار پیچیده باشد و در هیچ کدام از دسته بندی های فوق قرار نگیرد.

از سوی دیگر گسل ها می توانند شامل یک منطقه گوژ مرکزی حاوی زون های خرد شده باشند (Aydin 1998). گوژ در واقع منطقه ای با نفوذپذیری پایین است. در حالی که سیستم شکستگی اطراف آن از یک نفوذپذیری موثر بالاتری

ا ند به خوبی نمایش داده شده اند. و تاثیر خود را در نفوذپذیری موثر نشان می دهند.

۲-۴- مدل اورتگاه و میکارلی

اورتگا(Ortega, 2000) و میکارلی(Micarli, 2004) به منظور بررسی خصوصیات الگوی جريان در اطراف گسل های مجرزا بيان داشتند که برای درک جريان سيال در سیستم های هندسی پیچیده گسل، ابتدا لازم است که به مفهوم جريان سيال درون و يا اطراف اجزا ساده سیستم، تک عضوي و گسل های مجرزا که در محیط متخلخل قرار دارند، پرداخته شود.

در حالت دو بعدی جريان در اطراف به عرض و طول گسل، جهت جريان با توجه به جهت و شبکه گسل و نزديکي گسل به سایر ناهمنگونی های هیدرولیکی (hydraulic heterogeneities) وابسته است. به علاوه نسبت نفوذپذیری در مناطق مختلف درون زون گسله، تاثير معناداري بر چگونگي آشفتگي جريان خواهد داشت. يكى از پaramترهاي موجود در منطقه با يكديگر و يا ارتباط شکستگي های شکستگي هایي که كاملاً ايزوله و از هم جدا هستند (نوع يك) و شکستگي های نسبتاً مرتبط (نوع دوم) و شکستگي های با ارتباط پیچیده (نوع سوم) تقسيم بر تعداد کل شکستگي ها در شبکه می توان ديارگرام زير را ارائه کرد.

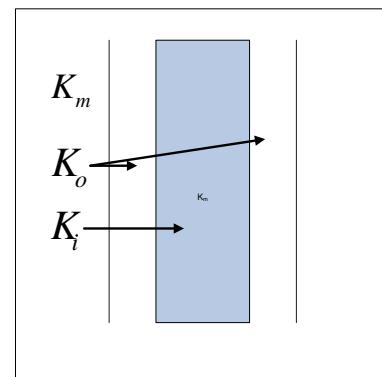
هدايت هیدرولیکی از زون شکستگی به هسته گسل افرايش می یابد ، بايستی در نظر داشت که هدايت هیدرولیکی پايان در در مناطق با شکستگي کم اتفاق می افتد(WDDZ) و هدايت بالاتر در مناطق به شدت شکسته شده اتفاق می افتد. مزيت عده اين تقسيم بندی آن است که ارتباط هیدرولیکی ميان گسل ها و شکستگي ها در نظر گرفته می شود و بر طبق آن مدل جريان نفوذپذيری محاسبه می شود.

شده است مناطق به صورت سیستماتیک توزيع شده اند و توزيع آنها در طول گسل ثابت است.

نفوذپذيری موثر در يك منطقه، نفوذپذيری است که رفتار هیدرولیکی کلى در يك منطقه را بدون توجه به تغييرات نفوذپذيری در مقیاس کوچک شبيه سازی می کند. در واقع نسبت نفوذپذيری در يك منطقه، نفوذپذيری موثر منطقه گسلی تقسيم بر نفوذپذيری موثر اطراف توده سنگ است. در اين حالت اگر نسبت نفوذپذيری از ۱ بزرگتر باشد، منطقه نفوذپذيری موثر بالايی دارد و اگر اين نسبت از ۱ کوچکتر باشد، منطقه نفوذپذيری موثر پايانی دارد. شکل ۴ يك مدل مفهومي از مناطق اطراف گسل و نفوذپذيری آنها را نشان می دهد. هر منطقه از گسل و منطقه اطراف گسل، يك نفوذپذيری موثر است که رفتار هیدرولیکی محیط را نشان می دهد که نسبت نفوذپذيری در هر محیط نسبت نفوذپذيری موثر هر منطقه به نفوذپذيری موثر منطقه فاقد گسل است.

$$K_{Ratio} = \frac{K_0}{K_m}; K_{Ratio} = \frac{K_i}{K_m} \quad (1)$$

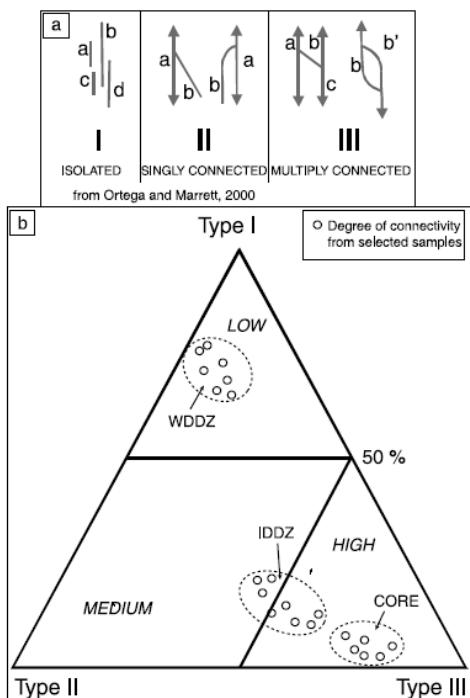
که در آن: K_0 : نفوذپذيری منطقه بیرونی گسل، K_i : نفوذپذيری

شکل ۴ يك مدل مفهومي از مناطق اطراف گسل و نفوذپذيری آنها

منطقه درونی گسل و K_m : نفوذپذيری سنگ ميزبان است. از جمله مزاياي اين روش اين است که در اين روش تاثير پaramترهايی مانند کانى زايی ثانويه و يا مواد پرکننده که هر کدام به گونه اي باعث تغيير در نفوذپذيری منطقه گسلی شده

K_m نفوذپذیری ماتریس میان نوار لغزش، t پیچ و خم و تورتوسیتی در شکستگی ها "W' $= W/t$ " مجموع طول بازشدگی شکستگی ها، "W" ضخامت نوار لغزش است. اگر تعداد شکستگی هایی که صحنه گسل قطع می کند برابر n باشد سپس خواهیم داشت:

$$K_x^* = \frac{1}{L} \left[n a \frac{K_f}{t} + (L - n a) K_m \right] \quad (3)$$

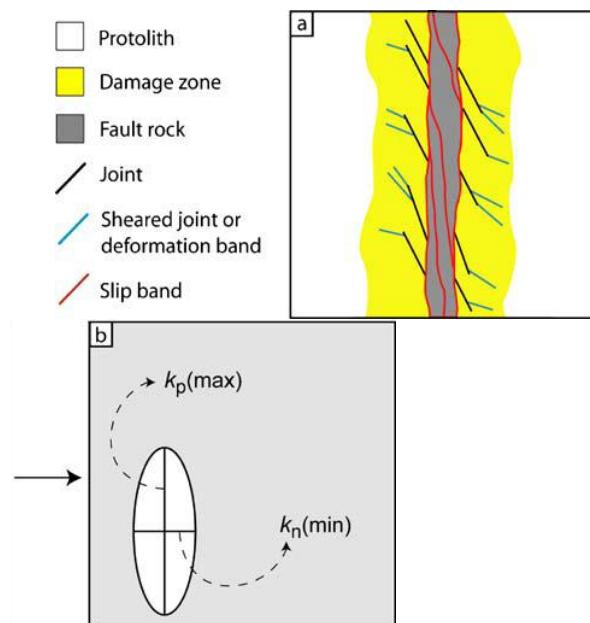
بسیاری از صفحات لغزش گسل دسته ای از شکستگی ها را قطع می کنند که بوسیله مواد پرکننده ای پر شده اند که تخلخل و مجاری حرکت آب را کاهش می دهند. بنابراین جریان در عرض صفحات لغزش متumerکر می شود و فرض این که $k_m=0$ معقولانه است (صفحات ناتراوا فرض شوند).

مزایا و معایب این مدل را می توان چنین بیان کرد: عدهه ترین مزیت این روش تقسیم بندی زون گسل به مناطق مجزا و بررسی نفوذپذیری در هر کدام از این مناطق و به دنبال آن ارائه یک مدل تحلیلی برای محاسبه میزان نفوذپذیری در اطراف زون گسل است.

اما از معایب این روش می توان به این نکته اشاره کرد که در حالاتی که منطقه گسل وسیع است و تعیین پارامتر نفوذپذیری و تعیین اجزاء جریان در گسل عمودی بحرانی است.

آتنوئیلینی و آیدین (۱۹۹۴) و شیپتون (۲۰۰۲) برای بررسی نفوذپذیری در اطراف زون های گسله بیان داشتند که هر منطقه گسلی شامل چندین جزء گسلی است: هسته گسل، منطقه رانده شده توسط گسل و منطقه تخریب شده در اطراف گسل که شامل درزه ها و مواد تغییرشکل یافته می شود.

شکل ۵(a) نشان دهنده انواع ارتباط های فیزیکی میان شکستگی هاست. شکل (b) درجه هدایت شبکه شکستگی در امتداد یک گسل مورد مطالعه را نشان می دهد.

شکل ۶(a). یک مدل مفهومی برای تعیین نفوذپذیری در اطراف گسل: هندسه اطراف گسل (b) تائسور دو بعدی نفوذپذیری با نفوذپذیری ماکزیمم (K_p) برای جریان موازی گسل و K_n نفوذپذیری مینیمم برای جریان نرمال بر امتداد گسل

مقادیر نفوذپذیری در صفحات رانده شده توسط گسل رانده شده اند توسط رابطه زیر محاسبه شده اند:

$$K_x^* = \frac{1}{L} \left[a \frac{K_f}{t} + (L - a) K_m \right] \quad 22 \quad (2)$$

که در آن: K_x نفوذپذیری معادل در صفحات رانده شده، L طول صفحه رانده شده، a بازشدگی شکستگی، $K_f = a^2/12$ نفوذپذیری شکستگی هایی که توسط گسل قطع شده اند،

اجزاء، از دیدگاه هیدرولوژی گسل های ترکیبی از اجزایی با نفوذپذیری بالا مانند درزه ها، بازشدگی های باز، صفحات لغزش و اجزا با نفوذپذیری پایین سنگ های گسلی شده، صفحات تغییر شکل یافته و گوزه، که در یک ماتریس تعییه شده اند. با توجه به اهمیت و نقش این ساختارها در هدایت سیال و به خصوص آب زیرزمینی بدرون سازه های زیرزمینی و سطحی، بررسی مدل های مختلف رفتارهیدرولیکی این ساختارها حائز اهمیت است. تاکنون مدل های زیادی به منظور محاسبه و بررسی رفتار هیدرولیکی گسل ها ارائه شده است که تعدادی از آنها در متن آورده شده است جدول ۱ به بیان مزایا و معایب هر کدام از این مدل ها می پردازد.

صفحات رانده شده در حالتی که از یک ساختار پیوسته پیروی می کنند عملتا جربان را کنترل کرده و مانند دو صفحه موازی با بازشدگی ثابت در نظر گرفته می شوند.

در حالی که در واقعیت چنین نیست و در برابر این حالت ایده آل می توان حالتی را در نظر گرفت که صفحات رانده شده مانند دو صفحه با بازشدگی یکسان عمل نمی کنند و در بعضی موارد دارای نفوذپذیری پایینی هستند و تاثیر بسزایی بر نفوذپذیری معادل در منطقه اطراف گسل خواهند داشت.

از سوی دیگر باید در نظر داشت که واضح است که شرایط بازشدگی شکستگی ها در زیر سطح تحت فشار گسل و فشار های ناشی از گسل تغییر می کند و با بازشدگی به دست آمده از سطح متفاوت خواهد بود. که در این مدل در نظر گرفته نشده اند.

۳. جمع بندی و نتیجه گیری

گسل ها ساختارهای پیچیده زمین شناسی هستند که ترکیبی از ساختارهای مجازی کوچکتر نظیر درزه ها، درزه های برشی، صفحات تغییر شکل یافته، خرد سنگ هستند بنابراین رفتار هیدرولیکی گسل ها تابعی است از رفتار هر کدام از این

جدول ۱ مروری بر مدل های ارائه شده برای رفتارهیدرولیکی گسل ها

method	Advantages	Disadvantages
Smith et al,1994	Classification of hydraulic behaviour of faults to barrier and conduits Consideration to inner and outer hydraulic behaviour of faults	Consideration af limited permeability distribuition in fault zone Model inefficiency in complex hydraulic conditions Model is inefficient in paradoxical condition including low permeable gouge and high permeable fractures
Caine, 1996	Improved the Smith model by classification of fault zone based on the fault core and disturbed zone Consideration of major properties of faults including gouge and berrecciated zone Isolation of the damaged area from the fault core, assuming high permeability for this zone	Consideration of low permeable core for all fault zone is incorrect. Inattention to the change in the fault permeability due to the filling material

Taylor, 2000	• Providing effective permeability ratio for fault zone in order to model hydraulic conditions in fault zone and fault core • resolve the problem of the caine method, taking into account parameters such as secondary mineralization or filling materials, that change the fault zone permeability.	• The Small-scale items are not considered in the definition of effective permeability • Inattention to the physical connectivity of fault items and their effects on the fault zone permeability
Schiptone, 2002	• Classification of fault zone to the:core, slip band, disturbed zone, joints and deformation band • Attention to the permeability changes due to the weathering and filling material	• Consideration of fixed aperture for faults • In the large scale, determination of faults item permeability is difficult
Micarly, 2004	• Consideration of fluid properties in the fault zone • Attention to the fault length and width, flow path and fault dip • Attention to the flow turbulancy • Attention to the connectivity of faults and joints	• In attention to the aperture change during the loading • In attention to the changing in the slip band permeability

منابع

- Antonellini, M., Aydin, A., 2002Microstructure of deformation bands in porous sandstones at arches nation park, journal of structural geology 16, 941-959.
- Caine, J.S, et al, 1996, fault zone architecture and permeability structure, geology 24, 1025-1028.
- Graham Wall, B, 2004, evalution of fluid pathways along fracture controlled faults in fold-thrust belt carbonate strata , Ph.D thesis, Stanford university.
- Micarelli, L. et al 2006, "Structural evolution and permeability of normal fault zones in highly porous carbonate rocks " Journal of Structural Geology 28 , 1214–1227.
- olsson, W, 1992, "The effect of slip on the flow of fluid through a fracture", geophysical research, 19, 541- 543
- Smith, L. 1990, " Interaction of fault zones, fluid flow, and heat transfer at the basin scale, In: hydrogeology of low permeability environments", hydrogeology, p 41-67
- Smith . 1995, " Scaling and nonsealing faults in Louisiana gulf coast salt basin-implications for effective permeability of fractured rock", association of petroleum geologist 64, 145-172
- Taylor, W.L, 2000, "Affinity of joints and deformation bands-implications for effective permeability of fractured rock", water resources research
- Taylor, W.L, (1999), "fluid flow in and chemical alteration in fractured sandstones."Ph.D thesis, Stanford university.